

تاریخ پوشیده‌آیه چهل — شماره دو

ایالات متحده، قانون باتریوت، و مسیر تحقق نبوت

Jeff Pippenger

2024-09-19

ما مقاله پیشین را با این جمله به پایان رساندیم که می‌گفت: «در سال ۲۰۰۱، حکومت ایالات متحده قانون میهن‌پرستی را به مرحله اجرا درآورد.»

«بسیاری هستند، حتی از میان کسانی که در این جنبش اجرای اجباری یکشنبه دخیل‌اند، که نسبت به نتایجی که از این اقدام در پی خواهد آمد، کور شده‌اند. آنان نمی‌بینند که مستقیماً بر ضد آزادی مذهبی ضربه می‌زنند. بسیاری هستند که هرگز دعاوی سبت کتاب مقدس و بنیاد باطلی را که نهاد یکشنبه بر آن استوار است، درک نکرده‌اند. هر جنبشی در حمایت از قانون‌گذاری مذهبی، در حقیقت عملی است از سر امتیاز دادن به پاپیت، که در طول قرون بسیار، پیوسته با آزادی وجدان در جنگ بوده است. رعایت یکشنبه، به عنوان نهادی به اصطلاح مسیحی، موجودیت خود را مدیون «سر بی‌دینی» است؛ و تحمیل آن، عملاً به منزله به رسمیت شناختن اصولی خواهد بود که عین سنگ زاویه رومی‌گرایی است. هنگامی که ملت ما تا بدان‌جا از اصول حکومت خویش دست بشوید که قانونی برای یکشنبه وضع کند، پروتستان‌تیسیم در این عمل با پاپیت دست خواهد داد؛ و این چیزی جز دمیدن حیات در آن استبدادی نخواهد بود که از دیرباز با اشتیاق در کمین فرصت خود بوده است تا بار دیگر به استیلای فعال جهش کند.» شهادت‌ها، جلد ۵، ۷۱۱.

۱۸۸۸، سال ۲۰۰۱ را به صورت نمادین پیش‌نمون ساخت، و در همان زمان بود که لایحه بلر مطرح شد؛ هرچند عدم تصویب آن مانع از آن شد که از لحاظ نبوی سخن بگوید. این واقعه به علامت سال ۶۶ میلادی بدل شد، یعنی محاصره‌ای که آغاز گردید و سپس به گونه‌ای اسرارآمیز عقب‌نشینی کرد. هنگامی که درک شود دو دوره آزمون «صورت وحش» وجود دارد، و اینکه دوره دوم با قانون یکشنبه در ایالات متحده آغاز می‌شود، که سال ۳۲۱ پیش‌نمون آن است، و آن دوره هنگامی پایان می‌یابد که قانون یکشنبه جهانی، که سال ۵۳۸ پیش‌نمون آن است، به طور کامل اجرا شود؛ آنگاه از لحاظ نبوی ایجاب می‌کند که آغاز نخستین دوره آزمون صورت وحش نیز با نوعی پیش‌نمون از اعلام یک قانون یکشنبه همراه باشد. در سال ۱۸۸۸، لایحه بلر کوششی برای اجرای یک قانون یکشنبه ملی بود، و ۱۸۸۸ زمانی را مشخص می‌کند که فرشته مکاشفه هجده فرود می‌آید و زمین را با جلال خویش منور می‌سازد.

قانون «باتریوت» نمونه‌وار یک قانون یکشنبه است که آغازگر زمان آزمون تصویر وحش در ایالات متحده می‌باشد. ایالات متحده، در تحقق مکاشفه فصل سیزدهم، آیه یازدهم، هنگامی که قانون یکشنبه را به اجرا می‌گذارد، همچون اژدها سخن می‌گوید. هنگامی که آن قانون را به اجرا گذارد، همچون اژدها سخن خواهد گفت، و آن قانون یکشنبه مشخص می‌سازد که تصویر وحش در ایالات متحده به طور کامل شکل گرفته است. در آن هنگام، ایالات متحده پیمانۀ زمان آزمایشی خود را پر کرده است، و ارتداد ملی در پی ویرانی ملی می‌آید. در آن هنگام، با برقراری اتحاد سه‌گانه، ایالات متحده دیگر ششمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس نخواهد بود.

الفا و امگا همواره پایان را با آغاز به تصویر می‌کشد، و در آغاز ایالات متحده، سه بار ایالات متحده به گونه‌ای نبوی سخن گفت که آغاز ایالات متحده را به عنوان ششمین پادشاهی نبوت کتاب مقدسی مشخص ساخت. اعلامیۀ استقلال در سال ۱۷۷۶، و پس از آن قانون اساسی ۱۷۸۹، و سپس قوانین بیگانگان و فتنه‌انگیزی ۱۷۹۸، سه نوبت نخست را که ایالات متحده به گونه‌ای نبوی سخن گفت، معین

می‌سازند. هر یک از آن سه سند، نمایانگر سخن گفتن ایالات متحده بود. آن سه گام به سال 1798 انجامید، یعنی آغاز سلطنت ایالات متحده به‌عنوان ششمین پادشاهی نبوت کتاب مقدسی. همان سه نشانه راه در آغاز ایالات متحده، نمایانگر سه نشانه راهی هستند که به پایان سلطنت ایالات متحده به‌عنوان ششمین پادشاهی نبوت کتاب مقدسی منتهی می‌شوند.

قانون پاتریوت نخستین سه باری است که ایالات متحده، در حالی که به پایان خود به‌عنوان پادشاهی ششم نزدیک می‌شود، سخن می‌گوید. سومین سخن گفتن، که پایان پادشاهی ششم را مشخص می‌سازد، قانون یکشنبه است. در میانه آن تاریخ، محاکمات پلوسی ۶ ژانویه، که در سال ۲۰۲۲ آغاز شد، به جریان افتاد. این محاکمات ردی مستقیم بر حقوق مندرج در قانون اساسی بود، زیرا ماهیتی سیاسی داشت و جنگ حقوقی نه صرفاً جعل و تحریف واقعیت‌ها، بلکه در حقیقت حمله‌ای مستقیم به قانون «شکلی» و «ماهوی» بود، آن‌گونه که در قانون اساسی تعریف شده است.

قانون «Act» Act در سال ۲۰۰۱ حمله‌ای مستقیم به «بند دادرسی قانونی» بود که هم در متمم پنجم و هم در متمم چهاردهم قانون اساسی ایالات متحده آمده است. این دو مقرر می‌دارند که هیچ‌کس را نمی‌توان بدون طی دادرسی قانونی از حیات، آزادی، یا مالکیت محروم کرد. آن زمان سال ۲۰۰۱ بود، و در سال ۲۰۲۲ حمله بر ضد قانون اساسی بر هر دو «دادرسی قانونی شکلی» و «دادرسی قانونی ماهوی» متمرکز شد. واژه «repudiate» به معنای انکار کردن است، و خواهر وایت تصریح می‌کند که در زمان قانون یکشنبه در ایالات متحده، هر اصل قانون اساسی انکار خواهد شد.

«به‌موجب فرمانی که در تحمیل نهاد پاپیت، برخلاف شریعت خدا، صادر می‌گردد، ملت ما خود را به‌طور کامل از پارسایی جدا خواهد ساخت. هنگامی که پروتستانیسم دست خویش را از فراز این شکاف دراز کند تا دست قدرت روم را بفشارد، هنگامی که از فراز این مغاک دست دراز کند تا با روح‌گرایی دست دهد، هنگامی که کشور ما، تحت تأثیر این اتحاد سه‌گانه، هر اصل قانون اساسی خود را به‌مثابه حکومتی پروتستان و جمهوری‌خواه مردود شمارد و برای اشاعه دروغ‌ها و فریب‌های پاپی تمهیدات فراهم آورد، آنگاه خواهیم دانست که زمان عمل شگفت‌انگیز شیطان فرا رسیده و پایان نزدیک است.»

«همان‌گونه که نزدیک شدن سپاهیان روم برای شاگردان نشانه‌ای از ویرانی قریب‌الوقوع اورشلیم بود، همچنین این ارتداد نیز می‌تواند برای ما نشانه‌ای باشد از اینکه حد بردباری خدا به سر آمده است، و پیمان گناه ملت ما لبریز گشته، و فرشته رحمت در آستانه پرواز خویش است، تا هرگز بازنگردد. آنگاه قوم خدا در آن صحنه‌های مصیبت و تنگی فرو خواهند رفت که انبیا آن را زمان تنگی یعقوب وصف کرده‌اند. فریادهای مؤمنان وفادار جفا دیده به آسمان صعود می‌کند. و همان‌گونه که خون هابیل از زمین فریاد برمی‌آورد، صداهایی نیز از قبرهای شهیدان، از آرامگاه‌های دریا، از غارهای کوهستان، از دخمه‌های صومعه‌ها، به سوی خدا فریاد برمی‌آورد: "ای خداوند، ای قدوس و حق، تا به کی دآوری نمی‌کنی و انتقام خون ما را از ساکنان زمین نمی‌گیری؟"»

«خداوند کار خویش را به انجام می‌رساند. تمامی آسمان در جنب‌وجوش است. داور تمامی زمین به‌زودی برخواهد خاست و اقتدار اهانت‌دیده خویش را اعاده خواهد کرد. نشان رهایی بر مردانی نهاده خواهد شد که احکام خدا را نگاه می‌دارند، شریعت او را حرمت می‌نهند، و از پذیرفتن نشان وحش یا تصویر او سر باز می‌زنند.»

«خدا آشکار ساخته است که در ایام آخر چه رخ خواهد داد، تا قوم او آماده باشند که در برابر توفان مخالفت و غضب استوار بایستند. آنان که از رویدادهایی که در پیش رویشان است هشدار یافته‌اند، نباید در انتظار آرام طوفان در راه بنشینند و خود را به این دلخوش سازند که خداوند در روز تنگی، وفاداران خویش را پناه خواهد داد. ما باید همچون کسانی باشیم که در انتظار سرور

خویش‌اند، نہ با چشم‌بہ راہی بطلانہ، بلکہ در کار و کوشش جدی، با ایمانی تزلزل‌ناپذیر. اکنون زمان آن نیست کہ اجازه دہیم ذہن ما بہ امور کم‌اہمیت مشغول گردد. در حالی کہ مردم در خواب‌اند، شیطان فعالانہ امور را چنان سامان می‌دہد کہ قوم خداوند نہ رحمت بیابند و نہ عدالت. جنبش یکشنبہ اکنون در تاریکی راہ خود را می‌پیماید. رہبران، مسئلہ حقیقی را پنهان می‌دارند، و بسیاری از کسانی کہ بہ این جنبش می‌پیوندند خود نیز نمی‌بینند کہ این جریان زیرین بہ کجا گرایش دارد. ادعاہای آن ملائم و در ظاہر مسیحی است، اما چون بہ سخن درآید، روح اژدہا را آشکار خواہد ساخت. وظیفہ ماست کہ ہر آنچہ در توان داریم انجام دہیم تا خطر تہدیدکنندہ را دفع کنیم. باید بکوشیم با قرار دادن خود در جایگاہ درست در برابر مردم، تعصب را خلع سلاح کنیم. باید مسئلہ واقعی مورد نزاع را پیش روی آنان قرار دہیم، و بدین‌سان مؤثرترین اعتراض را در برابر اقداماتی کہ آزادی وجدان را محدود می‌سازد، ابراز کنیم. باید کتب مقدس را بکاویم و بتوانیم دلیل ایمان خود را بیان کنیم. نبی می‌گوید: ”شریران بہ شرارت رفتار خواہند کرد؛ و هیچ‌یک از شریران نخواہند فہمید؛ اما دانایان خواہند فہمید.“ Testimonies, volume 5, 451.

452

خواہر وایت قانون یکشنبہ را با چندین نشانہٴ راہ ایام آخر ہمسو می‌سازد، و بدین‌سان سخنان او آشکار می‌سازد »آنچہ در ایام آخر واقع خواہد شد، تا قوم او آمادہ باشند کہ در برابر توفان مخالفت و غضب استوار بایستند.« بنابراین، نشانہ‌های راہی کہ او در این بخش با یکدیگر ہمسو می‌سازد، باید با دقت بررسی شوند. من پیشنہاد می‌کنم کہ نقطہٴ ارجاع، خط نبوتی‌ای است کہ بر قانون اساسی ایالات متحدہ متمرکز است، ہمراہ با »سخن گفتن« آن ملت بہ عنوان نمادی بہ ہم‌پیوستہ.

منظورم از آن این است کہ لایحہٴ بلر در سال 1888، قانون پاتریوت در سال 2001، و پیگردہای سیاسی‌ای کہ از سال 2022 بہ وسیلہٴ دموکرات‌ها و جمہوری‌خواہان جہانی‌گرا بہ اجرا درآمد، ہر یک انکاری مستقیم نسبت بہ دو عنصر اساسی قانون اساسی بودند. سال 1888 نمایانگر اجرای عبادت روز یکشنبہ است، و سپس در سال 2001، تغییر از حقوق انگلیسی بہ حقوق رومی. در سال 2022 بہ حقوق »ماہوی« و »شکلی« حملہ شد.

قانون موضوعہ افراد اور تنظیموں کے حقوق و فرائض کی تعریف کرتا ہے، جبکہ قانون طریق کار تنازعات کے تصفیے اور افراد و تنظیموں کے حقوق و فرائض کے نفاذ کے طریقہ کار کو واضح کرتا ہے۔ قانون جائز اور ناجائز طرز عمل کی تعیین کرتا ہے اور اس کے لیے سزائیں مقرر کرتا ہے۔ قانون موضوعہ قانون کے بہت سے شعبہ جات پر مشتمل ہے، جن میں فوجداری، دیوانی، اور معاہداتی قانون شامل ہیں۔

قانون جزا ماہوی قانون کی ایک نہایت عمدہ مثال ہے۔ قانون جزا یہ متعین کرتا ہے کہ کون سے افعال جرمانہ شمار ہوتے ہیں اور ان جرائم کی کیا سزائیں ہیں۔ تاہم، دیوانی قانون افراد اور اداروں کے مابین تنازعات کو منظم کرتا ہے، جیسے نقض معاہدہ، شخصی نقصان، یا املاک کے تنازعات۔

حقوق ماہوی عموماً قوانین، ضوابط، اور عدالتی نظائر میں مدون ہوتا ہے۔ قوانین وہ احکام ہیں جو قانون ساز ادارے، مثلاً قومی پارلیمانیں یا ریاستی مقننہ، منظور کرتے ہیں، اور ضوابط وہ قواعد و طریقہ کار ہیں جو انتظامی ادارے وضع کرتے ہیں۔ عدالتی نظائر سے مراد وہ قانون ہے جسے جج صاحبان قوانین، ضوابط، اور آئین کی تعبیر کے ذریعے تشکیل دیتے ہیں۔

قانون طریق کار سے مراد وہ قواعد ہیں جو قانونی عمل کو منظم کرتے ہیں۔ یہ واضح کرتا ہے کہ مقدمات قانونی نظام میں کس طرح آگے بڑھتے ہیں، دعویٰ کے ابتدائی اندراج سے لے کر حتمی فیصلے تک۔ قانون طریق کار قانونی دائرہ ہائے کار کی مختلف اقسام کا احاطہ کرتا ہے، جن میں دیوانی، فوجداری، اور انتظامی طریق کار شامل ہیں۔ قانون طریق کار کا مقصد یہ ہے کہ قانونی عمل

منصفانه اور مؤثر ہو۔ یہ تنازعات کے تصفیے کے لیے ایک ڈھانچا فراہم کرتا ہے اور اس بات کو یقینی بناتا ہے کہ قانونی عمل میں شامل ہر شخص، بشمول ججوں، وکلاء، اور فریقین مقدمہ، جانتا ہو کہ اس سے کیا توقع کی جاتی ہے۔

قانون ماہوی و قانون شکلی بر آناند کہ در کنار یکدیگر عمل کنند تا عدالت اجرا شود. قانون ماہوی حقوق و تکالیف اشخاص و سازمان‌ها را تعیین می‌کند، حال آنکه قانون شکلی فرایند حل و فصل اختلافات و اجرای آن حقوق و تکالیف را بیان می‌دارد. به عبارت دیگر، قانون ماہوی رفتار قانونی یا غیرقانونی و پیامدهای رفتار غیرقانونی را تعریف می‌کند، در حالی که قانون شکلی چگونگی رسیدگی و حل آن مسائل حقوقی را مشخص می‌سازد.

در سال ۲۰۰۱، «قانون میهن‌پرستی» حق احضار زندانی به دادگاه (corpus) را لغو کرد. «corpus» اصطلاحی لاتینی است که به «باید بدن را حاضر داشته باشی» ترجمه می‌شود. این اصطلاح به اصلی حقوقی اشاره دارد که با الزام دادگاه به بررسی قانونی بودن حبس یک شخص، از افراد در برابر بازداشت غیرقانونی حمایت می‌کند. احضار زندانی به دادگاه حقی بنیادین در بسیاری از نظام‌های حقوقی است، به‌ویژه در نظام‌هایی که از حقوق عرفی انگلستان تأثیر پذیرفته‌اند. این حق تضمین می‌کند که هیچ‌کس بدون سبب عادلانه در بازداشت نگه داشته نشود و به او امکان می‌دهد قانونی بودن بازداشت خود را در برابر قاضی به چالش بکشد.

یک «شرط دادرسی قانونی» هم در متمم پنجم و هم در متمم چهاردهم قانون اساسی ایالات متحده آمریکا آمده است. این دو مقرر می‌دارند که هیچ‌کس را نمی‌توان بدون دادرسی قانونی از حیات، آزادی، یا مالکیت محروم کرد. دادگاه‌ها دو شاخه از دکتربین دادرسی قانونی را پرورانده‌اند: دادرسی قانونی شکلی و دادرسی قانونی ماہوی. در سال ۲۰۰۱، با «قانون میهن‌دوستی»، حق دادخواست هبئیس کوریپوس سلب شد و حقوق انگلیسی با حقوق رومی جایگزین گردید. حقوق انگلیسی مقرر می‌دارد که شخص بی‌گناه محسوب می‌شود مگر آنکه جرم او ثابت شود، و حقوق رومی بر آن است که شخص مجرم محسوب می‌شود مگر آنکه بی‌گناهی او ثابت شود. در «محاکمات پلوسی» در سال ۲۰۲۲، هم دادرسی قانونی شکلی و هم دادرسی قانونی ماہوی پامال شد. هم حقوق ماہوی و هم حقوق شکلی در «محاکمات پلوسی» دقیقاً برخلاف مقصود قانون اساسی از وضع آنها به کار گرفته شدند.

تمایز میان «دادرسی ماہوی منصفانه» و «دادرسی شکلی منصفانه» در جنبه‌های متفاوت قانون و حقوق نهفته است که هر یک از این دو مفهوم در چارچوب قانون اساسی ایالات متحده، به‌ویژه ذیل بندهای دادرسی منصفانه در متمم‌های پنجم و چهاردهم، از آنها حمایت می‌کنند.

ماہوی دادرسی منصفانه با حقوق و آزادی‌های بنیادینی سروکار دارد که دولت، صرف‌نظر از رویه‌ای که به کار می‌گیرد، نمی‌تواند به آنها تعدی کند. این اصل برخی حقوق را حتی در صورتی که تشریفات قانونی به‌درستی رعایت شده باشد، از مداخله دولت مصون می‌دارد. ماہیت ماہوی دادرسی منصفانه ناظر به حقوقی است که بنیادین شمرده می‌شوند، مانند حق حریم خصوصی، حق ازدواج، و حق تربیت فرزندان خویش. این حقوق از تعرض دولت مصون‌اند، مگر آن‌که مصلحتی قاهر و الزام‌آور برای دولت وجود داشته باشد. این اصل به منزله مهاري بر قدرت دولت عمل می‌کند و تضمین می‌نماید که قوانین و مقررات، آزادی‌های بنیادین را نقض نکنند.

رعایت تشریفات قانونی ناظر بر آیین‌ها و مراحل است که حکومت باید پیش از آن‌که شخصی را از جان، آزادی، یا مالکیت محروم سازد، رعایت کند. این اصل تضمین می‌کند که افراد از طریق فرایندهای حقوقی صحیح، از رفتار منصفانه و بی‌طرفانه برخوردار شوند. رعایت تشریفات قانونی اقتضا دارد که حکومت، پیش از سلب حقوق کسی، مراحل یا تشریفات معینی را رعایت کند؛ از جمله ابلاغ قبلی،

رسیدگی منصفانه، و فراهم ساختن فرصت استماع دفاعیات. این اصل بر شیوه‌هایی که به‌وسیله آن‌ها قوانین اجرا می‌شوند تأکید می‌ورزد و تضمین می‌کند که حکومت به گونه‌ای عادلانه و منصفانه عمل کند.

تعقیب قضایی سیاسی‌ای که از زمان آغاز محاکمات پلوسی آشکار شده است، بیانگر انکار هم دادرسی ماهوی و هم دادرسی شکلی منصفانه است. حقوق بنیادین شهروندان آمریکایی به‌طور آشکار و با موفقیت پایمال شد. عملیات پرچم دروغین و فساد آشکار نهادهای موسوم به «آژانس‌های الفبایی» در ایالات متحده، از حتی پیش از آغاز محاکمات پلوسی نیز به‌طور مستمر افشا شده بود، اما رویه‌های حقوقی‌ای که از زمان آغاز محاکمات پلوسی توسط جهانی‌گرایان هر دو حزب به‌کار گرفته شده است، نمونه‌ای روشن از نابودی دادرسی شکلی منصفانه را نشان می‌دهد.

در بخش پیشین مقاله خواندیم: «هر جنبشی به سود قانون‌گذاری دینی، در حقیقت عملی است از سر امتیاز دادن به پاپیت، که در طی اعصار بسیار پیوسته و استوار بر ضد آزادی وجدان چنگیده است. نگاه‌داشت یکشنبه، به‌عنوان نهادی به‌اصطلاح مسیحی، موجودیت خود را مدیون "سر بی‌دینی" است؛ و تحمیل آن، در عمل، به‌منزله به‌رسمیت شناختن اصولی خواهد بود که سنگ زاویه رومی‌گری را تشکیل می‌دهند. هنگامی که ملت ما تا آن حد اصول حکومت خویش را انکار کند که قانونی برای یکشنبه وضع نماید، پروتستان‌تیسیم در این اقدام با پاپیت دست یگانگی خواهد داد؛ و این چیزی نخواهد بود جز دمیدن حیات در آن استبدادی که دیرباز با اشتیاق فرصت خویش را می‌پاییده است تا بار دیگر به‌صورت استبدادی فعال سر برآورد.»

در خط تاریخ که می‌توان آن را با قانون اساسی ایالات متحده نمایان ساخت، سه نشانه مشخص وجود دارد که هر یک در آغاز و نیز در پایان ایالات متحده، نمایانگر بخشی از قانون اساسی هستند. هر یک از این سه نشانه، اقداماتی سیاسی‌اند، و از این رو، سخن گفتن ایالات متحده را نمادین می‌سازند. سومین آن سه نشانه در آغاز، که سال 1798 را مشخص ساخت، «قوانین بیگانگان و فتنه» بود؛ و سومین آن نشانه‌ها در پایان، زمانی است که ایالات متحده قانون یکشنبه را به اجرا درمی‌آورد و در تحقق مکاشفه باب سیزدهم، آیه یازدهم، همچون اژدها سخن می‌گوید.

تاریخ نبوتی ایالات متحده از آن‌جا آغاز می‌شود که، چنان‌که به‌وسیله زمین نمادین شده است، دهان خود را گشود و سیلاب آزار اژدها را فرو برد.

اور سانپ نے اپنے منہ سے عورت کے پیچھے سیلاب کی مانند پانی بہایا تاکہ اسے سیلاب میں بہا لے جائے۔ لیکن زمین نے عورت کی مدد کی، اور زمین نے اپنا منہ کھول کر اس سیلاب کو نگل لیا جو اژدہا نے اپنے منہ سے بہایا تھا۔ مکاشفہ 12:15، 16.

در سال 1776، آن وحشی که می‌بایست از زمین برآید و سرانجام در سال 1798 به ششمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس بدل شود، سیلاب جفا علیه قوم خدا را فروبرد، بدین‌سان که ملتی را با قانون اساسی‌ای بنیان نهاد که بر ضد ستمگران سلطنت‌های اروپایی و ستمگران کلیسای پاپی اعتراض می‌کرد.

اعلامیه استقلال در سال ۱۷۷۶، به‌طور نمادین، قانون میهن‌پرستی سال ۲۰۰۱ را مجسم می‌ساخت. قانون اساسی ۱۷۸۹، به‌طور نمادین، محاکمات پلوسی را که از سال ۲۰۲۲ آغاز شد، مجسم می‌ساخت. قوانین بیگانگان و فتنه در سال ۱۷۹۸، به‌طور نمادین، قانون یکشنبه در ایالات متحده آمریکا را مجسم می‌ساخت.

اعلام استقلال از سوی میهن‌پرستان آمریکایی در سال ۱۷۷۶، بیانگر اعلام از دست رفتن استقلال با «قانون میهن‌دوستی» در سال ۲۰۰۱ بود. قانون اساسی ۱۷۸۹، محاکمات پلوسی را که از سال ۲۰۲۲

آغاز می‌شود، به نمایش می‌گذاشت. قوانین بیگانگان و فتنه، نماد قانون یکشنبه است. تاریخ انکار هر اصل از اصول قانون اساسی، نمایانگر واژگونی تدریجی قانون اساسی است که در قانون یکشنبه به پایان می‌رسد.

این سطور همگی در تاریخ پنهان آیهٔ چهل باب یازدهم دانیال با یکدیگر منطبق‌اند. در این مقاله، ما چهار بند از جلد ۵ «شهادت‌ها»، صفحات ۴۵۱ و ۴۵۲، نقل کردیم.

ما در مقالهٔ بعدی به آن بندها دقیق‌تر خواهیم پرداخت.